

Beste mensen,

in deze dagen wensen velen elkaar het goede toe. Dat klinkt positief, ook al kreeg dat woord dit jaar een speciale betekenis.

Dat men elkaar gelukwensst gebeurt dagelijks: goedemorgen, goedenavond of goede reis. In Spanje zegt men: ga met God (vaya con Dios).

Met verjaardagen feliciteren en wensen wij elkaar een gelukkig nieuw levensjaar. Voor het komend kalenderjaar zijn weer vele goede wensen. Het is beter elkaar het goede toe te wensen dan te verwensen.

Komen die goede wensen uit, wordt aan die woorden kracht verleend? Wat is er over van de wensen van het vorige jaar?

In de Bijbel wordt gesproken over zegenen.

God zegent, dat zijn woorden waar kracht van uitgaat. God zegent de mens, God zegent de Sabbat. God zegent Abraham en Hij zegt erbij: Ik zal zegenen, die u zegenen en in u (door middel van u) zullen "alle geslachten van de aardbodem" gezegend worden. Gods goede wensen worden mogelijk voor allen. De roeping van Abraham is om Gods zegen door te geven. Een mens kan tot zegen zijn. Dat was een mooie opdracht. Maar om die zegen werd gestreden door zijn kleinzoons Jacob en Esau. Is Gods zegen persoonlijk eigendom, of is die er om te delen met anderen. Jacob heeft zijn zegen doorgegeven aan zijn zoons.

De priester in Israël zegende het volk. Die zegen spreek ik ook uit aan het eind van een dienst: De Heer zegent en behoedt u..... Elke keer mogen wij weten dat we gedragen worden door Gods goede wensen.

Toen ik en mijn broer en zussen het ouderlijk huis verlieten, kregen wij een bijbeltje mee. Daarin stond voorin geschreven: "Wees een zegen". God zegent, maar wij mogen ook tot zegen zijn: Gods zegen doorgeven in woorden en in daden.

Een gezegende Sabbat gewenst,

Roel Dijk